Înger alb din Cerul sfânt,
se coboară pe pământ,
/: veste mare aducând,
despre Mesia cel blând. :/

Cum smerit S-a întrupat,
să ne scape de păcat,
/: şi cum ceru-a părăsit,
căci atâta ne-a iubit!... :/

**Loc în lume n-a avut,
Domnul Cel făr-de-
nceput,
/: ieslea boilor I-a
fost,
leagăn sfânt şi
adăpost! :/**

Azi din nou, Isuse blând,
vii la noi ca oarecând,
/: ieslea inimii ne-o cei,
ca să-i simţi căldura ei. :/

Să-i aduci ca dar frumos,
Cerul Tău prealuminos,
/: s-o sfinţeşti s-o faci un rai,
ca în ea pe veci să stai! :/